

Cari Historiallista

50.

Wirta,

Ensimmäinen.

Mr Linna oli Toisell' Maall' 2c.

Weisat in cum:

Thet ligger et Slott i Österrik 2c.

Toinen.

Ristett' ole minin HERRAN 2c.

Weisat in cum:

ostwat ware Allmächtig GUD 2c.

Prändattu Wuonna 1798.

1711

For the year of 1711
I have received of
the Honorable Board
of Trade and
Plantations
the sum of
£ 1000

Printed in London 1711

v. l.

Wx' Kinnu oli Idäisell' Maall,
Se oli niin kannist' ylösrakett,
Hopiall', culloll' callill' cullall'.
Ja callill' Kivill' ylösmuuratt'

2. Sielt' sisäll' oli yx' nuori Försti Fangot
juur hengen jälken, Wiiskymmend' sylda maan
alla, juur maan alla, Matoin ja kärmetten
kessell.

3. Hänen Isäns Rosenborist, Sen Tornin
tygö tuli. Ah! minun Poican! raacas Poican!
Woi! minun Poican, Tuins olet fangittu cowin.

4. Ah! minun Isän, raacas Isän, Fangeu-
des olen cowas, Wiiskymmend' sylda maan
alla, juur maan alla, Waiwas ja ahdi stuyes

5. Isä meni Cuningan eteen, Ja langeis
potwillens maahan: Armoisheen minun Herran
cuule Herran! Mx' Poican on fangutu cowin?

6. Canon sinull, canon totta: Mun Evt-
tären Händä tahto; Waan ei se oli niin: Sill
Hän on kiin Tornis pimiäs siin, Jost pitä
Hänen mistaman hengens.

7. Armollinen minun Herran! Laske se fan-
gi irrall, Wiiskymmend' tuhat' culda penning-
git, culda penningit: Annan weren pisaran edest.

8. Ei auta culda penningit, Cuoleman Hä-
nen cummingin pitä, Hänen caulafans on cul-
da käädyt, Sentähden Hänen cuoleman pitä.

9. Jos caulas on culda käädyt, Ei Hän niit
warastanut; Waan yr' caunis Neikykäinen
on andanut, Kihlan ja rackauden merkij.

10. Cuin Neiky sen cuuli ja ymmärsi, Ett
Fangi mestattaman piti: Lähet' silkins, liehu-
waisen, juur punaisen: Hänen Hengens läh-
temisen merkij.

11. Breiwin kirjott' tällä tawall: Ennen cuins
Henges annat, Cas' ensist ymbäri mailman,
juur arwarald, Cas' ylös myös Linnan päälle.

12. Cuin sinä nucut, Niin minä hucun; Teh-
käm tai listto yhteen. Linnan sytytän, walkian
wiritän, näin eritkäm yhdes täst mailmasta.

13. Sielun Isä Jumal corjatcon Tairwan
Waldacundaan, Coston andacon Käteen can-
dacon, Jumata ylhäld', Sill cuin ei meit'
yhteen suonut.

14. Sitt otettin Fangi ulos tornist, Annettin
Hänell Sacramenti: Hän huusi Christuren ty-
gö, ylös Tairwaseen: Nyt pitä minun cuoleman:

15. Sitt Hän wöttin kedon päälle, Hänen
piti astuman trapuill, Silloin hän mestarill sa-
neli, ja aneli: Ann. wähan wiel elä saada.

16. Mestari sanoi: ei nyt enä; Sinä tahdot
minun nyt pettä; Anna tänne Sinun silkis ja
Cartelis, Joll' silmäsi sidon kyni.

17. Alä sido wiel silmiäni, Ann' maailmaa
ferta cakon; En itänäs enä, Minä tain e-
rän peräst, Caunill' silmillän maailmaa cakell.

18. Hänen Isäns seisoi kedon päällä, Ja itki
catterast kyllä: Racas Poican! Ah! minun
Poican! woi! minun Poican! Sun cuolemas
tahdon costaa.

19. Ah! minun Isän! racas Isän! Mä tä-
tä cuolemata costaa, Wiatoim cuolla, wahingor
ja murhar', Jumala ih' Bereni costaa.

20. Embä sure nuorta itän, Eng mailman
cauneutta, Waan minä suren mun Neikyhädi-
stän ihanaistan, Cuin catterast suree peräär.

21. Tai nuori Försti hajotti silkis, Liehu-
maan tuulen wäkeen: Se oli mercki Neikhyell'
juur wijmeiseld'; Syytti Linnan, josa ylöspaloi.

22. Tällä muoto yhdell' heikell' cari Nuoru-
caista huckui; Neikhy paloi, Försti hirtettiin, ja
ripustettiin, Neiken rackauden tähden.

23. Cosca colmas päivä cului, Tuli Engeti
Laiwaast alas: Ja käksi Nuumin maahan ot-
ta juur eohra, Tait' Caupungi cadotetan.

24. Sitte tuli costo suuri, marettin cuolema
tämä: Ja kedon päällä maahan lyötijn ja ta-
pettijn Ihmistä cuusi sataa.

25. Oypicat tästä jocainen, Ettei cahra hy-
wä mielist' Yhdestä hajot' alas wajot' ja, pois
eroit', Heidän tahtoans wostan.

26. Se ihminen wimmattu, Joca näin pa-
hast' tekee; Ju malast ulwos sysłätty ja hyljät-
ty, Ellei hän cadu sitä.

27. Se on caikkil kyll tietävä, Tuca tain
Wirren tehnyt: Yri caunis Neikykäinen, iha
nainen. Sijn Linnas cuin Hän paloi.

Toinen.

Ristit ole minun HErran! Ja hyvästi
siunattu Poikas! Tahdon nyt weisata
keran, ja aina joca paicas.

2. Miehest pyhäst ja Piicaisest Tämä wirsi
on tehty, Sanct Yriänäst' yhdest Riddarist,
Zong tunnusmercki on nähty.

3. Nyt ja ainian cuulkat caieki, Herrasta Yriä
nästä: Capadocian tygö tuli Pohikärme wedestä.

4. Se Caupungion sungen-suuri, Nui myös
Cuningas siellä; Pohikärme macais läsnä muu
ri, Tahdoi Caupungin ylösruellä.

5. Se peto niin paha ja ahne oli, Joca päi
wä hän etatust' tahdoi, Ihmist, eläind', cuin
monda cuoli, Ja perät' pois olla mahdoit.

6. Jos ei hän saanut joca päiwä ja yö, E
latust' mahwast juuri Nijn käwi coht Caupun
gin toad, Hengens puhals ylike muuriin.

7. Cuin hän hengens puhals muuriin, Tunst
ne cuin olit sijäl', Jocainen cuotiar cohta tus
li, Oli ruumit eaduil' ja teill'.

8. Cuningas sanoi: neuwo toinen Pidettämän
täs pitä, Peto wastan ja ihmisi, Et, elon nautit
saissim.

9. Pitäkänne nuoro myöden Yr lapsi joca talost,
Päiwäri vedolle syddä; Sitt saame elä jalost.

10. Borgarit pidit cohta kasson, Cuin Cu
ningald' sanoitu oli, Edeskändä tähdyi, ei sää
sää Yr; joca talost poistuli.

II. Cof

11. Cosca joraskeld' tullut oli Genjelman kār-
meen ruax', Niin Cuningan Tyttären wuoro
tuli, Ulosmenna pedon teurax.

12. Cuningas tarik puolen Kijians Tyttärens
wapauden tähden; Borgavit sanoit: ome tahdo
niin, Syötiin meidängin lapsen nähden.

13. Herra! jossete anna edes, Me sanom to-
tiseft juuri, Sill hätä on meidän käsifäm: Me
lyömme maahan teidän muurin.

14. Cuningas tuli murhellisey', Lapsensa tilan
tähden, Itki hartast', Käski hänen mennä Sa-
nall surullisell sängen:

15. Käy nyt edes Keiky minun, Sun pitä
lohikärmen ruax', Mattelin Cuningan Pojall
sinun, Ja ei petojen teurax.

16. Keiky murhes käsi possell' Itki catkerast kyllä
Wesi juori silmist alas possil. Ah! curja yllä otet.

17. Keiky parhaat waattet päällens puki Ja
itki catkerast kyllä, Carika sylis, Kijitti ja luki,
Wuodattain khyneletä.

18. Jääkät hywäst Herra Jaarin! Jääkät
hywäst Christityt caicki, Tähän ast' on must'
pidett' waari, Nyt pitä edes käymän ratki.

19. Tule nyt canhan Herra Jesu Christ'!
Tule minua auttamaan, Tunnustan syndisey'
ihen wihi, Tule sieluni wapahamaan.

20. Keiky lähte suurell surull' Sijt' Linnast
caickein nähden, Jote' olit Caupungin catuii'
ja teill', Hartast itki Neiken tähden.

21. Keiky meni ulos Pedon pääll, Ja cakeli
ymbärillens, Tuli Sanet Yriänä ajain field'
Hän caratti hewoistans.

22. Cosca se Herra ajoi edes Kijls suiget
iwill

joill wihoestans. Eänsi. Harniscat kii's cuin Au-
ringon teta; Si Neiky tundemat Händä.

23. Geijo hyvä Neiky. minin! Mitäs itket
nijn waikjast? Mikä stene ett muotou on car-
was? Minä tahdon siir päästää maivast.

24. Neiky sano juur waikjast. Jerr Veisä
näätä woffan; Synnelij woodatan juur haikjast,
Ja händä siin olemast haastoi:

25. Miacat pois te Kupri Mies! Paetcat y-
stävitten puolen; Tiedän todest ett hucun täs-
ties, Nijn hywin minä ym enolen.

26. Jumolan awull mihä tahdon Sinun
hädästä autta, Ja tänäpäni sinull awun tuotta,
Woiman ja constin cautta.

27. Lohikärme wedest ylöstuli, Riddar ajoi
händä wastan; Pisti Miecän kitaan ett läpi-
ke tuli, Siv' enä Neikyt haascan.

28. Si lindu lennä nijn nowiasti, Cuin Hän
Miecan ulosweti, Joca Cullast', Hopiast'
ja Raudast' oli, Jolla Hän ihmeit teki.

29. O! Woiton Ruhtinas Jesu Christ,
Sä meitä caikia autta, Pääst' meitä synnin
siitehist Piinas ja euolemas cautta.

30. Cunnia oleon Isälle! Loppumatoin myös
Pojalle, Pyhäll Hengell sama tulcon, Mlistys
canst' suurell woimall,

L O P P U.

